

ผลการใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านเพื่อจับใจความ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค ซี ไอ อาร์ ซี
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

EFFECTS OF READING PACKAGES USING CO-OPERATIVE COMPREHENSION LEARNING “CIRC
TECHNIQUE” FOR PRATHOM SUKSA 3 STUDENTS

กนกกาญจน์ ศรีตะวัน รองศาสตราจารย์ ดร. สมมาตร ผลเกิด
สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อ 1) เพื่อศึกษาประสิทธิผลของชุดฝึกทักษะการอ่านเพื่อจับใจความโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค ซี ไอ อาร์ ซี สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ ก่อนและหลังเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยชุดฝึกทักษะการอ่าน 3) เพื่อหาค่าดัชนีประสิทธิผลของชุดฝึกทักษะการอ่านเพื่อจับใจความ และ 4) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อชุดฝึกทักษะการอ่านเพื่อจับใจความ ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2553 โรงเรียนเสนาศิริอนุสรณ์สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์เขต 1 จำนวน 2 ห้องเรียน จำนวน 61 คน กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/2 ปีการศึกษา 2553 โรงเรียนเสนาศิริอนุสรณ์ จำนวน 30 คน ได้มาโดยการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ด้วยการใช้วิธีการจับสลาก เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ (1) ชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาไทย จำนวน 12 ชุด (2) แผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ จำนวน 12 แผน (3) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังการใช้ชุดฝึกทักษะแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 3 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ และ (4) แบบวัดความพึงพอใจของนักเรียนต่อชุดฝึกทักษะการอ่านเพื่อจับใจความ เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ จำนวน 1 ชุด รวม 10 ข้อ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบสมมติฐานโดยใช้ E_1/E_2 , Dependent Samples t-test และค่าดัชนีประสิทธิผล ผลการวิจัยพบว่า (1) ชุดฝึกทักษะการอ่านเพื่อจับใจความโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค ซี ไอ อาร์ ซี สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 92.11/89.89 สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด 80/80 (2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนก่อนและหลังการทดลองใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านเพื่อจับใจความ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 (3) ดัชนีประสิทธิผลของชุดฝึกทักษะการอ่านเพื่อจับใจความเท่ากับ 0.81 หรือคิดเป็นร้อยละ 81.47 และ (4) นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีความพึงพอใจต่อการเรียนด้วยชุดฝึกทักษะการอ่านอยู่ในระดับมาก

คำสำคัญ: ผลการใช้, ทักษะการอ่านเพื่อจับใจความ, การเรียนรู้แบบร่วมมือ, เทคนิค ซี ไอ อาร์ ซี

Abstract

The purposes of this research were 1) to find the effectiveness of the reading comprehension packages by using cooperative learning CIRC technique for Prathomsuksa 3 students with the standard criteria set at 80/80, 2) to compare the students' learning achievement before and after learning through the reading comprehension packages by using cooperative learning CIRC technique, 3) to find the index of learning efficiency of the reading comprehension packages by using cooperative learning CIRC technique, and 4) to study the students' satisfaction towards the reading comprehension packages by using cooperative learning

CIRC technique. The population are 61 Prathomsuksa 3 students from 2 classes studying at Sensirianusorn School in the academic year of 2010 under Buriram Primary Educational Service Area Office 1. The samples were 30 Prathomsuksa 3 students, selected by using purposive sampling technique by drawing lots. The instruments used in this study were 1) the 12 lesson plans of reading comprehension packages by using cooperative learning CIRC technique, 2) 10 learning activity lesson plans with 2 hours per lesson, 3) the learning achievement test before and after using the reading comprehension packages by using cooperative learning CIRC technique, and 4) a 20-item of 5-rating scale satisfaction questionnaires. The statistics used for analyzing the collected data were percentage, mean, standard deviation, dependent samples t-test and index of efficiency. The findings showed that 1) the reading comprehension packages by using cooperative learning CIRC technique for Prathomsuksa 3 students had an efficiency of 92.11/89.89 which was higher than the standard criteria set at 80/80. 2) Prathomsuksa 3 students who learned by the reading comprehension packages by using cooperative learning CIRC technique after learning had higher achievement than before learning at the .01 level of statistical significance. 3) the index of efficiency of the reading comprehension packages by using cooperative learning CIRC technique equaled 0.81 which was 83.98% students reported that they were developed. 4) Prathomsuksa 3 students were satisfied toward the reading comprehension packages by using cooperative learning CIRC technique as a whole at highest levels.

Keywords: Effects, Reading Comprehension, Cooperative Learning, CIRC Technique

บทนำ

ภาษาไทยเป็นสมบัติทางวัฒนธรรมที่เป็นเอกลักษณ์และภูมิปัญญาของชาติ แสดงถึงความเป็นเอกภาพ ภาษาไทยเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสาร เพื่อสร้างความเข้าใจและความสัมพันธ์อันดีต่อกันอย่างมีคุณธรรม ทำให้สามารถประกอบธุรกิจการงาน และดำรงชีวิตร่วมกันในสังคมได้อย่างเป็นปกติสุข เป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ ความคิด วิเคราะห์ วิจัยและสร้างสรรค์ ภาษาไทยเป็นสิ่งที่แสดงภูมิปัญญาของบรรพบุรุษเป็นทรัพย์สินทางปัญญาของชาติที่ควรค่าแก่การเรียนรู้และอนุรักษ์ไว้เพื่อเป็นเครื่องมือที่แสดงว่าชาติไทยของเราเป็นชาติที่ยิ่งใหญ่และมีวัฒนธรรมมาแต่โบราณกาล (กรมวิชาการ. 2546 : 1)

การเรียนการสอนมิได้มุ่งหวังเพียงให้นักเรียนอ่านออกเขียนได้แต่เพียงอย่างเดียว หากแต่ยังมุ่งหวังให้นักเรียนได้นำความรู้ ความสามารถ ไปใช้ให้เกิดประโยชน์สามารถติดต่อสื่อสารกับผู้อื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ ใช้เป็นเครื่องมือในการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ๆ การเรียนภาษาไทยต้องใช้ทักษะที่เชื่อมโยงสัมพันธ์กันทั้งการฟัง พูด อ่าน และเขียน จะต้องทำการฝึกฝนทุกทักษะอย่างจริงจัง จึงทำให้ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะทางภาษาเพิ่มขึ้น โดยกำหนดให้การอ่านคล่องเขียนคล่องเป็นนโยบายในการพัฒนาคุณภาพทางการเรียนการสอนภาษาไทย เพราะถ้านักเรียนอ่านได้ถูกต้องคล่องแคล่วแล้วจะช่วยให้นักเรียนเขียนได้ถูกต้องไปด้วยเช่นกัน (กรมวิชาการ. 2539 : 6)

การอ่านหนังสือเป็นทักษะที่จะนำไปสู่ความสำเร็จในการเรียนรู้ และสร้างองค์ความรู้ใหม่ เป็นพื้นฐานสำหรับการศึกษาระดับที่สูงขึ้น มีนิสัยรักการอ่านอย่างต่อเนื่องจะทำให้เกิด พฤติกรรมที่ดีงามมีคุณธรรมจริยธรรมและค่านิยมที่ดี เกิดประโยชน์ตลอดชีวิต (แววมยุรา เหมือนนิล. 2541 : 28)

การอ่านเพื่อจับใจความเป็นทักษะที่สำคัญสำหรับการอ่านทุกประเภท ทั้งร้อยแก้ว ร้อยกรอง สารคดี บันเทิงคดี ในปัจจุบันนักเรียนสนใจการอ่านน้อยลง หรืออ่านแล้วไม่สามารถสรุปประเด็นหรือจับใจความสื่อความหมายจากเรื่องที่อ่านได้ ส่งผลให้คิดนอกเหนือไปจากเรื่องที่อ่านไม่ได้ ขาดการวิเคราะห์ วิจัยเรื่องที่อ่าน ขาดเหตุผล ทำ

ให้ไม่สามารถตอบคำถามหรือแก้ปัญหาทางการเรียนได้ (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 1. 2552 : 13)

จากปัญหาดังกล่าวทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนอยู่ในระดับที่ไม่น่าพึงพอใจ ครูผู้สอนภาษาไทย พึงหมั่นปรับปรุงวิธีการสอน เพื่อให้นักเรียนมีความรักและเห็นคุณค่าของภาษาไทย ควรจัดกิจกรรมให้นักเรียนเรียนรู้ ตามความสนใจและคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลอย่างสูงส่งนาน ได้ศึกษาหาความรู้ด้วยตนเองหรือศึกษาร่วมกัน สิ่งที่ครูผู้สอนควรนำมาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้คือ ชุดฝึกทักษะเพราะเป็นนวัตกรรมอย่างหนึ่งที่สามารถนำไปใช้ในการแก้ปัญหาได้ เนื่องจากชุดฝึกทักษะจะช่วยเสริมทักษะให้นักเรียนได้เกิดการเรียนรู้และเข้าใจได้เร็วขึ้นชัดเจนขึ้น ซึ่งจุดบกพร่องของนักเรียนได้เพื่อที่ครูจะได้แก้ไขปรับปรุงเฉพาะจุดอย่างทันที่ (สุวิทย์ มูลคำ และสุนันทา สุนทร ประเสริฐ. 2550 : 53) นอกจากนี้ชุดฝึกทักษะยังสามารถดึงดูดความสนใจของนักเรียนในการเรียน เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ฝึกเฉพาะอย่างเหมาะสมสำหรับนักเรียนที่เรียนเก่ง และซ่อมเสริมนักเรียนที่เรียนอ่อน ศึกษาหรือทบทวน บทเรียนได้ด้วยตนเอง สนองต่อความแตกต่างระหว่างบุคคลได้ (เตือนใจ ตริเนตร. 2544 : 7) และผู้วิจัยได้ใช้ชุดฝึกทักษะควบคู่กับแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค ซี ไอ อาร์ ซี ซึ่งเป็นรูปแบบการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้คำนึงถึงการสอนกลุ่มเล็กที่มีความสามารถใกล้เคียงกัน และขณะเดียวกันก็ให้ความสำคัญของการทำงานกลุ่มที่สมาชิกมีความแตกต่างกันในแง่ของความสามารถและลักษณะอื่น ๆ ด้วย ช่วยเตรียมนักเรียนให้พร้อมที่จะเผชิญกับชีวิตจริง เพราะลักษณะการเรียนเปิดโอกาสให้นักเรียนได้รับผิดชอบต่อการเรียนรู้ของตนเอง ได้ลงมือปฏิบัติได้ ทำกิจกรรมกลุ่ม ได้ฝึกฝนทักษะการเรียนรู้ การเป็นผู้นำ ผู้ตาม ช่วยเสริมสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่ดี ได้ฝึกฝน ความเป็นประชาธิปไตย ฝึกการอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข ช่วยให้นักเรียนเกิดทัศนคติที่ดีต่อการเรียน ต่อครู ต่อสถานศึกษาและต่อสังคม ช่วยลดปัญหาทางวินัยในห้องเรียน เพราะนักเรียนทุกคนได้ฝึกฝนจนกระทั่งเกิดวินัยในตนเอง ได้รับการยอมรับจากครูจากเพื่อน มีส่วนร่วมในกิจกรรม ทำให้เกิดการยอมรับตนเอง ช่วยให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยเฉลี่ยของนักเรียนทั้งชั้นสูงขึ้น การช่วยเหลือกันในกลุ่มเพื่อนทำให้นักเรียนเกิดความเข้าใจในสิ่งที่เรียนได้ดียิ่งขึ้น (สุภณทา พรหมบุญ และอรพรรณ พรสีมา. 2540 : 28 – 29)

จากรายงานผลการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ระดับชาติ ปีการศึกษา 2552 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยพบว่า การอ่าน คิดเป็นร้อยละ 29.88 การเขียน ร้อยละ 39.00 รายงานผลการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 1 พบว่า การอ่าน คิดเป็นร้อยละ 31.83 การเขียน ร้อยละ 47.38 และจากผลการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับโรงเรียน เสนศิริอนุสรณ์ พบว่า กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยอยู่ในเกณฑ์ต่ำ โดยแยกออกเป็นการอ่าน คิดเป็นร้อยละ 22.13 การเขียน ร้อยละ 37.98 (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 1. 2552 : 7-8) แสดงให้เห็นว่านักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการอ่านอยู่ในระดับต่ำ

จากความเป็นมาและปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยในฐานะที่เป็นครูผู้สอนวิชาภาษาไทยจึงได้ศึกษาค้นคว้ารูปแบบวิธีการสอนเพื่อพัฒนาการอ่านซึ่งใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านจับใจความ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค ซี ไอ อาร์ ซี ซึ่งเป็นนวัตกรรมหนึ่งที่เหมาะสมกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มาใช้ฝึกให้นักเรียนรู้จักการอ่าน เพื่อจับประเด็นสำคัญ เข้าใจเนื้อเรื่องที่อ่านเพื่อเพิ่มพูนสติปัญญาและมีความรอบรู้ต่อสิ่งที่อ่านอย่างมีเหตุผล รู้จักแสดงความคิดเห็น เปรียบเทียบวิเคราะห์จากเนื้อเรื่องในนิทาน และบทความได้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาประสิทธิภาพของชุดฝึกทักษะการอ่านเพื่อจับใจความโดยการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค ซี ไอ อาร์ ซี สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80

2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ ก่อนและหลังเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยชุดฝึกทักษะการอ่านเพื่อจับใจความโดยการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค ซี ไอ อาร์ ซี สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

3. เพื่อหาค่าดัชนีประสิทธิผลของชุดฝึกทักษะการอ่านเพื่อจับใจความโดยการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค ซี ไอ อาร์ ซี สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

4. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อชุดฝึกทักษะการอ่านเพื่อจับใจความโดยการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค ซี ไอ อาร์ ซี สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

สมมติฐานการวิจัย

1. ชุดฝึกทักษะการอ่านเพื่อจับใจความมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังการใช้ชุดฝึกทักษะสูงกว่าก่อนการใช้ชุดฝึกทักษะ
3. ค่าดัชนีประสิทธิผลของชุดฝึกทักษะมีค่าสูงกว่า 0.50 ขึ้นไป
4. นักเรียนร้อยละ 80 มีความพึงพอใจต่อการใช้ชุดฝึกทักษะอยู่ในระดับมากขึ้นไป

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2553 โรงเรียนเสนศิริอนุสรณ์ ตำบลลิสาณ อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์เขต 1 จำนวน 2 ห้องเรียน จำนวน 61 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/2 ปีการศึกษา 2553 โรงเรียนเสนศิริอนุสรณ์ ตำบลลิสาณ อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 1 จำนวน 30 คน ได้มาโดยการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ด้วยการจับสลาก

2. เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่ หนังสืออ่านเพิ่มเติมกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่สร้างขึ้นเพื่อฝึกทักษะการอ่านเพื่อจับใจความการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค ซี ไอ อาร์ ซี ประกอบด้วยนิทาน 5 ชุด และบทความ 7 ชุด

3. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

3.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่ การจัดการเรียนรู้ด้วยชุดฝึกทักษะการอ่านเพื่อจับใจความ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค ซี ไอ อาร์ ซี

3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่

3.2.1 ประสิทธิภาพของชุดฝึกทักษะการอ่านเพื่อจับใจความ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค ซี ไอ อาร์ ซี สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

3.2.2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ที่นักเรียนเรียนด้วยชุดฝึกทักษะการอ่านเพื่อจับใจความ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค ซี ไอ อาร์ ซี สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

3.2.3 ดัชนีประสิทธิผลของนักเรียนที่เรียนด้วยชุดฝึกทักษะการอ่านเพื่อจับใจความ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค ซี ไอ อาร์ ซี สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

3.2.4 ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อชุดฝึกทักษะการอ่านเพื่อจับใจความ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค ซี ไอ อาร์ ซี สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

4. ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย

ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลองครั้งนี้ ทำการทดลองในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2553 ใช้เวลาในการทดลองจำนวน 12 ครั้ง ครั้งละ 1 ชั่วโมง รวม 12 ชั่วโมง

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลองโดยมีรายละเอียดการดำเนินการโดยสังเขปดังนี้
กลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2553 โรงเรียนเสนาศิริอนุสรณ์ ตำบลลิสาณ อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 1 จำนวน 2 ห้องเรียน มีนักเรียนจำนวน 61 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง คือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/2 ปีการศึกษา 2553 โรงเรียนเสนาศิริอนุสรณ์ ตำบลลิสาณ อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 1 จำนวน 30 คน ได้มาโดยการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling)

2. ระยะเวลาในการวิจัย ทำการทดลองในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2553 โดยใช้เวลาดทดลอง 12 ชั่วโมง ไม่รวมเวลาดทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน

3. เนื้อหาที่นำมาสร้างชุดฝึกเพื่อใช้ในการวิจัยเนื้อหาที่ใช้ได้แก่ นิทาน 5 เรื่องบทความ 7 เรื่อง เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่

1. ชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาไทย จำนวน 12 ชุด

2. แผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ จำนวน 12 แผน ใช้สอนแผนการจัดการเรียนรู้ละ 1 ชั่วโมง รวม 12 ชั่วโมง

3. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังการใช้ชุดฝึกทักษะแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 3 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ

4. แบบวัดความพึงพอใจของนักเรียนต่อชุดฝึกทักษะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) เป็น 5 ระดับ จำนวน 1 ชุด รวม 10 ข้อ

การสร้างเครื่องมือและการหาคุณภาพของเครื่องมือ ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างเครื่องมือและหาคุณภาพเครื่องตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. การสร้างชุดฝึกทักษะภาษาไทย ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1.1 ศึกษาหลักสูตรขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 และหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนเสนาศิริอนุสรณ์ ศึกษาแนวคิดหลักการ ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการฝึกทักษะ เพื่อใช้เป็นแนวทางในการสร้างชุดฝึกทักษะ

1.2 ศึกษารายละเอียดเนื้อหาบทนิทานและบทความ นำมาจัดทำชุดฝึกทักษะภาษาไทยจำนวน 12 ชุด

1.3 นำชุดฝึกทักษะที่สร้างเสร็จแล้ว เสนอต่อคณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์

1.4 นำชุดฝึกทักษะที่ปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของคณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์แล้วพร้อมกับแบบประเมินชุดฝึกทักษะ ไปเสนอผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน ประกอบด้วย อาจารย์ ดร.กระพิน ศรีงาน อาจารย์ประจำคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ เป็นผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดผลและวิจัยการศึกษา นายศราวุธ โรจนาวรรณ ตำแหน่งศึกษานิเทศก์ วิทยฐานะศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 1 เป็นผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหาและหลักสูตร นางพิกุล จินปรีชา ตำแหน่งครู วิทยฐานะครูชำนาญการพิเศษ

โรงเรียนบ้านตาเหล็ง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 1 เป็นผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและแผนการจัดการเรียนรู้

1.5 นำแบบประเมินชุดฝึกทักษะที่ผู้เชี่ยวชาญประเมินค่าเฉลี่ยโดยยึดเกณฑ์คะแนนเฉลี่ย 3.50 เป็นเกณฑ์ตัดสิน

1.6 ปรับปรุงชุดฝึกตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

1.7 นำชุดฝึกทักษะภาษาไทย ไปทดลอง (Try Out) กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/1 โรงเรียนเสนาศิริอนุสรณ์ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง หาคคุณภาพโดยทดลองควบคู่กับแผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค ซี ไอ อาร์ ซี

1.8 นำชุดฝึกทักษะภาษาไทย ที่ผ่านการทดลอง และมีประสิทธิภาพ ตามเกณฑ์ 80/80 จัดพิมพ์รูปเล่มสมบูรณ์ แล้วนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

2. การสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างและหาคคุณภาพตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

2.1 ศึกษาจุดมุ่งหมาย สาระและมาตรฐานการเรียนรู้ มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัดชั้นปี โครงสร้างการวัดและประเมินผล ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และหลักสูตรสถานศึกษา โรงเรียนเสนาศิริอนุสรณ์

2.2 ศึกษารายละเอียดนิทาน และบทความ

2.3 กำหนดส่วนประกอบในการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้แต่ละแผน

2.4 เขียนแผนการจัดการเรียนรู้ ฉบับต้นร่าง จำนวน 12 แผน

2.5 นำแผนการจัดการเรียนรู้เสนอต่อคณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์

2.6 นำแผนการจัดการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ที่แก้ไขข้อบกพร่องแล้ว นำเสนอผู้เชี่ยวชาญชุดเดิมเพื่อตรวจสอบความถูกต้องโดยใช้แบบประเมินที่มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ของ ลีเคอร์ท (Likert) 5 ระดับ

2.7 นำคะแนนจากการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ทั้ง 12 แผน ของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 คน มาหาค่าเฉลี่ยแล้วนำไปเทียบกับเกณฑ์ประเมินเช่นเดียวกับข้อ 1.6

2.8 นำแผนการจัดการเรียนรู้ ที่ปรับปรุงแก้ไขเรียบร้อยแล้วให้คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ตรวจสอบอีกครั้งหนึ่ง แล้วนำมาปรับปรุงเพื่อให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

2.9 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ได้รับการแก้ไขข้อบกพร่องแล้ว ไปทดลอง (Try Out) กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/1 โรงเรียนเสนาศิริอนุสรณ์ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างเพื่อหาคคุณภาพ โดยใช้ร่วมกับชุดฝึกทักษะภาษาไทย

2.10 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ทดลองแล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขแล้ว ไปจัดพิมพ์เป็นแผนการจัดการเรียนรู้ฉบับสมบูรณ์ เพื่อนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

3. การสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มีขั้นตอน ดังนี้

3.1 ศึกษาทฤษฎีและวิธีการสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่านเพื่อจับใจความ และเกณฑ์การตรวจให้คะแนนจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

3.2 ศึกษาเนื้อหาตัวชี้วัดในแผนการจัดการเรียนรู้การอ่านเพื่อจับใจความทั้ง 12 แผน

3.3 สร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 3 ตัวเลือก จำนวน 60 ข้อ ต้องการใช้จริง 30 ข้อ

3.4 นำแบบทดสอบการอ่านเพื่อจับใจความที่สร้างเสร็จแล้ว เสนอต่อคณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ตรวจสอบความถูกต้องและให้ข้อเสนอแนะ

3.5 นำแบบทดสอบการอ่านเพื่อจับใจความ ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว ให้ผู้เชี่ยวชาญชุดเดิม พิจารณาความถูกต้องเหมาะสมและเพื่อประเมินความสอดคล้องระหว่างแบบทดสอบแต่ละข้อกับจุดประสงค์ โดยวิธีของ โรวินल्ली (Rovinelli) และแฮมเบลตัน (Hambletan) ซึ่งมีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้ (สมนึก ภัททิยธนี. 2541 : 167)

3.6 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ ที่ได้รับการแก้ไขแล้วไปตรวจสอบหาค่าความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนก ขึ้นไปเป็นรายข้อ โดยนำไปทดสอบกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเสนศิริอนุสรณ์ จำนวน 50 คน

3.7 นำกระดาษคำตอบที่นักเรียนสอบเสร็จแล้วมาตรวจให้คะแนน โดยตอบถูกให้ 1 คะแนน ตอบผิดหรือไม่ตอบ หรือตอบมากกว่า 1 ข้อ ให้ 0 คะแนน

3.8 นำคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์หาความยากง่ายโดยใช้สูตร (p) (บุญชม ศรีสะอาด 2545 : 81) และหาค่าอำนาจจำแนก (B) ของแบบทดสอบเป็นรายข้อ โดยใช้วิธีของ เบรนแนน (Brennan) (บุญชม ศรีสะอาด 2545 : 87) แล้วคัดเอาข้อสอบที่มีค่าความยากง่าย (p) ระหว่าง 0.20-0.80 และค่าอำนาจจำแนก (r) ตั้งแต่ 0.20-1.00 ไว้จำนวน 30 ข้อ

3.9 นำแบบทดสอบที่คัดเลือกแล้วมาวิเคราะห์หาความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับ

3.10 จัดพิมพ์และทำสำเนาข้อสอบที่ผ่านการตรวจสอบคุณภาพแล้วเพื่อใช้เป็นข้อสอบก่อนเรียนและหลังเรียน

4. การสร้างแบบสอบถามเพื่อวัดความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อชุดฝึกทักษะภาษาไทย ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างตามลำดับขั้นตอนดังนี้

4.1 กำหนดกรอบเนื้อหา แนวคิดและขอบข่ายโครงสร้างของคำถามในด้านเนื้อหา รูปแบบ โดยศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้ได้แบบสอบถามที่ครอบคลุมเนื้อหาทุกด้าน

4.2 นำข้อมูลที่ได้จากการศึกษา มาสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อชุดฝึกทักษะภาษาไทย แบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) จำนวน 10 ข้อ โดยแบ่งเป็น 5 ระดับ คือ มากที่สุด มากปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด

4.3 นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้น เสนอต่อคณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์แล้วนำแบบสอบถามมาปรับปรุงแก้ไขจากนั้นนำแบบสอบถามเสนอให้ผู้เชี่ยวชาญชุดเดิม เพื่อตรวจสอบด้านเนื้อหา ความถูกต้อง และความเหมาะสม

4.4 นำแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อชุดฝึกทักษะภาษาไทยที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปจัดพิมพ์เป็นฉบับสมบูรณ์ เพื่อนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

1. รูปแบบการทดลอง

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้แบบแผนการทดลองแบบ One Group Pretest - Posttest Design ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. (2538 : 249) เป็นการทดลองกับกลุ่มตัวอย่างกลุ่มเดียวแต่มีการวัดผลก่อนเรียนและหลังเรียน

2. ขั้นตอนในการดำเนินการวิจัย ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลอง ดังนี้

2.1 ก่อนทำการทดลอง ผู้วิจัยได้ทำความเข้าใจกับนักเรียน เกี่ยวกับขั้นตอนการใช้ชุดฝึกทักษะภาษาไทย

2.2 ทดสอบก่อนเรียน (Pretest) กับกลุ่มตัวอย่าง ด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์จำนวน 30 ข้อ แล้วตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้พร้อมทั้งเก็บข้อมูลไว้

2.3 ดำเนินการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้และชุดฝึกทักษะภาษาไทยไม่รวมเวลาทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน

2.4 ทดสอบหลังเรียน (Posttest) หลังจากการทดลองสิ้นสุดลง โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนฉบับเดียวกับที่ทดสอบก่อนเรียน

2.5 สอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อชุดฝึกทักษะภาษาไทย

การวิเคราะห์ข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ตามลำดับขั้นตอนดังนี้

ตอนที่ 1 หาประสิทธิภาพของชุดฝึกทักษะ ตามเกณฑ์ 80/80

ตอนที่ 2 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ก่อนและหลังการทดลองใช้ชุดฝึกทักษะ

ตอนที่ 3 วิเคราะห์ดัชนีประสิทธิผลของชุดฝึกทักษะ

ตอนที่ 4 วิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยชุดฝึกทักษะ

ผลการวิจัย

1. ชุดฝึกทักษะ มีประสิทธิภาพเท่ากับ 92.11/89.89 สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด 80/80

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนก่อนและหลังการทดลองใช้ชุดฝึกทักษะ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. ดัชนีประสิทธิผลของชุดฝึกทักษะ เท่ากับ 0.81 หรือคิดเป็นร้อยละ 81.47

4. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีความพึงพอใจต่อการเรียนด้วยชุดฝึกทักษะ

อยู่ในระดับมาก

อภิปรายผลการวิจัย

จากการวิจัย ในครั้งนี้ สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. ผลการใช้ชุดฝึกทักษะ ที่สร้างขึ้นมีค่าประสิทธิภาพเท่ากับ 92.11/89.89 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ ที่ตั้งไว้คือ 80/80 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ เนื่องจากในการสร้างชุดฝึกทักษะการอ่านจับใจความ ผู้วิจัยได้ศึกษาทฤษฎีเอกสารหลักสูตรและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างชุดฝึกทักษะ มีการวางแผนการจัดลำดับเนื้อหา และขั้นตอนการฝึกเรียงลำดับจากง่ายไปหายาก เหมาะกับวัยและความสามารถของผู้เรียน มีคำชี้แจงที่เข้าใจง่าย และใช้เวลาที่เหมาะสมในการฝึกและชุดฝึกทักษะที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นนั้น ได้เน้นไปที่การฝึกทักษะการอ่านเพื่อจับใจความ การแปลความ และการสรุปใจความ ให้นักเรียนได้ได้ลงมือปฏิบัติจริง โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้วิจัยได้ยึดหลักประโยชน์ของชุดฝึกที่ดีของ สวิทย์มูลคำ และสุนันทา สุนทรประเสริฐ (2550 : 53-54) กล่าวว่า ชุดฝึกที่ดีจะทำให้ครูทราบความเข้าใจของนักเรียนที่มีต่อบทเรียน ฝึกให้นักเรียนมีความเชื่อมั่นเป็นแนวทางเพื่อทบทวนบทเรียนด้วยตนเองได้ นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับ เตือนใจ ตรีเนตร (2544 : 7) ที่กล่าวว่า ชุดฝึกทักษะที่ดีนั้นจะต้องดึงดูดความสนใจและสมาชิกของนักเรียนเรียงลำดับจากง่ายไปหายาก เปิดโอกาสให้นักเรียนฝึกเฉพาะอย่างใช้ภาษาเหมาะสมกับวัย ภูมิหลังทางภาษาของนักเรียน ตลอดจนผู้วิจัยได้ศึกษาทฤษฎีการเรียนรู้หลักการสอนอ่าน ข้อบกพร่องในการอ่านเพื่อจับใจความของสุนันทามันเศรษฐวิทย์ (2545 : 64) ซึ่งกล่าวว่า เมื่อผู้อ่านรับสารแล้วจะแปลความและส่งออกต่อไป ผู้อ่านจะค้นหาความหมายของคำ ประโยคและข้อความตลอดเวลา สมองทำหน้าที่ตัดสินใจว่าข้อความนั้นมีความหมายอย่างไร ผู้อ่านต้องใช้ความรู้เดิมเข้ามาช่วยตัดสินใจการอ่านตามรูปแบบนี้ จึงเป็นกระบวนการ บน-ล่าง บน หมายถึงสมอง ล่าง หมายถึงสารที่ผู้อ่านรับแล้วสามารถแปลความและส่งออกได้

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยชุดฝึกทักษะ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้เนื่องมาจากชุดฝึกทักษะที่เข้าร่วมกับแผนการจัดการเรียนรู้ได้

ผ่านกระบวนการสร้างที่เป็นระบบ ชุดฝึกแต่ละชุดมีกิจกรรมที่น่าสนใจ ทำท่ายความสามารถ มีรูปแบบที่หลากหลายดังหลักการแนวคิดทฤษฎีของไฮส พักเชียว (2542 : 159-160) กล่าวว่า การเรียนแบบร่วมมือเทคนิค ซี ไอ อาร์ ซี นักเรียนมีโอกาสคิด พูด อ่าน แสดงความคิดเห็น ทำกิจกรรมร่วมกันช่วยเหลือซึ่งกันและกัน นักเรียนที่เรียนเก่งเกิดภาคภูมิใจ ส่วนคนเรียนอ่อนเกิดความทราบซึ่งในน้ำใจของเพื่อนสมาชิกด้วยกัน ทำให้การเรียนรู้ประสบผลสำเร็จได้ง่ายขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับจันทร์ดา ดันดีพวงศานุรักษ์ (2543 : 45-46) กล่าวว่า กิจกรรมเดี่ยวใช้ทดสอบความสามารถเป็นรายบุคคล มีการเฉลยและตรวจร่วมกันระหว่างครูและนักเรียน ทำให้นักเรียนทราบความสามารถของตนเอง ซึ่งตอบสนองต่อหลักการของความแตกต่างระหว่างบุคคลและยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยคำนึงถึงสภาพและลักษณะของผู้เรียน ให้ผู้เรียนได้เลือกปฏิบัติตามกระบวนการเรียนรู้อย่างมีความสุข สอดคล้องกับงานวิจัยของสฤณี เลิกนอก (2545 : 30) ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์เรื่องการอ่านและการสะกดคำยากโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะวิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนโดยใช้ แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำที่สร้างขึ้นสูงกว่าก่อนเรียนที่นัยสำคัญ .05 และสอดคล้องกับงานวิจัยของ วรสรวง สุทธิสวรรค์ (2548 : บทคัดย่อ) ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านจับใจความสำคัญ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ผลการวิจัยพบว่า ชุดฝึกทักษะการอ่านจับใจความสำคัญ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยมีประสิทธิภาพ 86.50/91.17 นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01

3. ค่าดัชนีประสิทธิผลของผลการใช้ชุดฝึกทักษะ มีค่าเท่ากับ 0.8147 คิดเป็นร้อยละ 81.47 ซึ่งแสดงว่านักเรียนมีความก้าวหน้าทางการเรียนเพิ่มขึ้นร้อยละ 81.47 ทั้งนี้เนื่องมาจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค ซี ไอ อาร์ ซี เป็นกิจกรรมที่ช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้และมีส่วนร่วมในการรับผิดชอบ ดังที่สมณฑา พรหมบุญ และอรพรรณ พรสีมา (2540 : 28-29) กล่าวถึงประโยชน์ของการเรียนแบบร่วมมือช่วยเตรียมผู้เรียนให้พร้อมที่จะเผชิญกับชีวิตจริง เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้รับผิดชอบต่อการเรียนรู้ด้วยตนเอง ได้ลงมือปฏิบัติ ได้ทำกิจกรรมกลุ่ม ได้ฝึกการเป็นผู้นำ ผู้ตาม ช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้โดยเฉลี่ยของผู้เรียนทั้งชั้นสูงขึ้น ได้ฝึกทักษะและแสดงความคิดเห็นอย่างทั่วถึง เพราะมีขนาดของกลุ่มที่พอเหมาะมีการประสานงานและกระจายความรับผิดชอบได้ดี สอดคล้องกับอารักษ์ใจเที่ยง (2550 : 77) กล่าวว่าจุดประสงค์การเรียนรู้ต้องชัดเจน ครอบคลุมทั้งด้านความรู้ ด้านทักษะและกระบวนการ โดยสอดคล้องกับสาระการเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนรู้ตอบสนองต่อมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด มีความหลากหลายในการพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนของนักเรียนรายกลุ่มและรายบุคคลส่งผลให้ผู้เรียนที่เรียนด้วยชุดฝึกทักษะมีความก้าวหน้าทางการเรียนเพิ่มขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของทิพย์ปราณี สุระสาย (2553 : 101-105) ได้ทำการวิจัยเรื่องผลการใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เรื่องการอ่านจับใจความ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผลการวิจัยพบว่า บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75 ผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนและหลังเรียนที่ใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ค่าดัชนีประสิทธิผลของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนมีค่าร้อยละ 69.01 นักเรียนมีความพึงพอใจในบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนอยู่ในระดับมาก

4. ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยชุดฝึกทักษะ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากชุดฝึกทักษะทั้ง 12 ชุด และแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นยึดหลักการเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ มีลำดับขั้นตอนกิจกรรม เครื่องมือ และสื่อการเรียนรู้ที่เหมาะสม นักเรียน ได้ช่วยเหลือซึ่งกันและกันในการทำกิจกรรมกลุ่ม ทำให้มีปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อกันเกิดการยอมรับของเพื่อน (รวีวรรณ ศรีศรีรัมย์ครั้น. 2543 : 171-173) จึงทำให้นักเรียนสนุกสนานไม่เกิดการเบื่อหน่าย มีความกระตือรือร้นตลอดเวลา มีความเชื่อมั่นในตนเองมากขึ้น นอกจากนี้การนำเสนอผลงานและร่วมแสดงความคิดเห็นต่อผลงานของกลุ่มอื่น ทำให้ทราบผลย้อนกลับทันที เป็นการเสริมแรงทางบวก ทำให้นักเรียนรู้สึกภูมิใจในความสำเร็จของตน มีสุขภาพจิตที่ดีขึ้น เป็นการจูงใจให้นักเรียนสนใจในการเรียนรู้ต่อไป (ทิตนา แคมมณี. 2545 : 101) ส่งผลให้ความพึงพอใจของนักเรียนอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของเพ็ญพร ยะสะนพ

(2550 : บทคัดย่อ) ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาวิธีการสอนอ่านแบบ SQ3R เรื่องการอ่านจับใจความ โดยใช้วิธีการสอนอ่านแบบ SQ3R เรื่องการอ่านจับใจความ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏว่าการพัฒนาวิธีการสอนอ่านแบบ SQ3R ที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ 83.46/82.27 โดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ผลการประเมินความพึงพอใจของนักเรียนมีค่าเฉลี่ย 4.34 ซึ่งมีความเหมาะสมมาก และสอดคล้องกับงานวิจัยของกล้า พิมพวงษ์ (2543 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาผลการเรียนแบบร่วมมือโดยใช้โปรแกรม ซี ไอ อาร์ ซี ต่อความสามารถในการอ่านจับใจความภาษาไทย เจตคติ และความสัมพันธ์ทางสังคม ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ผลการวิจัยพบว่านักเรียนในกลุ่มทดลองมีความสามารถในการอ่านจับใจความภาษาไทยสูงกว่าก่อนทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และมีเจตคติต่อการเรียนแบบร่วมมือโดยใช้โปรแกรม ซี ไอ อาร์ ซี ในระดับดี

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้
  - 1.1 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค ซี ไอ อาร์ ซี ช่วยให้นักเรียนเกิดความพึงพอใจในการเรียนมาก ครูผู้สอนจึงควรนำวิธีการสอนนี้ไปใช้กับระดับชั้นอื่นเนื้อหาอื่น
  - 1.2 ก่อนจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ครูควรสร้างข้อตกลงกับนักเรียน ชี้แจงวิธีการเรียนให้นักเรียนปฏิบัติให้ถูกต้อง เตรียมสื่อให้พร้อมและเพียงพอสำหรับนักเรียนทุกคน
  - 1.3 ครูควรจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลาย มีการกระตุ้น ยั่วยุ ให้นักเรียนเกิดความรักและสนใจที่จะอ่านนิทานและบทความ เช่น จัดประกวดเล่านิทานในวันภาษาไทยแห่งชาติ
  - 1.4 ครูและโรงเรียนควรมีการยกย่องสนับสนุนนักเรียนที่เล่านิทานหรือบทความ เพื่อกระตุ้นให้นักเรียนสนใจและเห็นคุณค่าของการอ่าน
  - 1.5 ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค ซี ไอ อาร์ ซี อาจมีการยืดหยุ่นเวลาได้ตามความเหมาะสม และควรสร้างบรรยากาศการเรียนเป็นกันเอง
2. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป
  - 2.1 ควรวิจัยเปรียบเทียบการใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านเพื่อจับใจความโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค ซี ไอ อาร์ ซี กับการจัดการเรียนรู้รูปแบบอื่น เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในเนื้อหาเดียวกัน
  - 2.2 ควรวิจัยเกี่ยวกับการส่งเสริมการอ่านเพื่อจับใจความในลักษณะบูรณาการกับเนื้อหาสาระการเรียนรู้อื่น ๆ เพื่อให้นักเรียนได้รับความรู้อย่างหลากหลาย เป็นการส่งเสริมนิสัยรักการอ่านและพัฒนาทักษะการอ่านให้ดียิ่งขึ้นไปอีก

เอกสารอ้างอิง

- กรมวิชาการ . (2539). คู่มือการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย. กรุงเทพฯ : องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์ (ร.ส.พ.).
- _____. (2546). สาระและมาตรฐานการเรียนรู้ กลุ่มสาระภาษาไทย. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- กล้า พิมพวงษ์. (2543). ผลการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้โปรแกรม CIRC ต่อความสามารถในการอ่านจับใจความภาษาไทย เจตคติและความสัมพันธ์ทางสังคมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาจิตวิทยา. ขอนแก่น : มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

- จันทร์หา ดันติพงศานุรักษ์. (2543). “การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ.” วารสารวิชาการ.3(12) 36-55.
- ทิพย์ปราณี สุระสาย. (2553). ผลการใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเรื่องการอ่าน
จับใจความ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (หลักสูตรและการสอน). บุรีรัมย์ :
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.
- ทิศนา แคมณี. (2545). สอนรูปแบบการเรียนการสอน: ทางเลือกที่หลากหลาย. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เตือนใจ ตรีเนตร. (2544). ผลการใช้แบบฝึกการแก้โจทย์ปัญหาคณิตศาสตร์ เรื่อง พื้นที่สำหรับนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 2. สารนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- นิภาพร วงษ์ศิลา. (2545). การพัฒนาแบบฝึกทักษะการสะกดคำยาภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 3. รายงานการศึกษาค้นคว้าอิสระ กศ.ม. หลักสูตรการสอน มหาสารคาม : บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2545). การวิจัยเบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.ปราณี อยู่คง. (2546). การ
พัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่าน เพื่อจับใจความวิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3.
วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.
- เพียงพร ยะสะนพ. (2550). รายงานการพัฒนาการสอนอ่านแบบ SQ3R เรื่องการอ่านจับใจความ. โรงเรียนเมือง
นครศรีธรรมราช จังหวัดนครศรีธรรมราช.
- มิตรถาวร คำภูษา. (2545). การพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำยาภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 2. รายงานการศึกษาค้นคว้าอิสระ กศ.ม. (หลักสูตรและการสอน) มหาสารคาม : บัณฑิต
วิทยาลัยมหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- รวีวรรณ ศรีครามครัน. (2543). นวัตกรรมและเทคโนโลยีการเรียนการสอน. กรุงเทพฯ :สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัย
รามคำแหง.
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. (2538). เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- วรสรวง สุทธิสวรรค์. (2548). การพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านจับใจความสำคัญสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา
ปีที่ 1. โรงเรียนไทยรัฐวิทยา 12 (บ้านเอก) อำเภอแม่เฒ่า จังหวัดเชียงใหม่.
- แววมยุรา เหมือนนิล. (2541). การอ่านจับใจความ. พิมพ์ครั้งที่ 2 กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- สกุณา เล็กนอก. (2545). การศึกษาผลสัมฤทธิ์การอ่านและการเขียนสะกดคำยาโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะวิชา
ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. หลักสูตรและการสอน. ขอนแก่น : บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- สมนึก ภัททิยชนิ. (2541). การประเมินผลและการสร้างแบบทดสอบ. พิมพ์ครั้งที่ 3. กทม. : ประสานการพิมพ์.
- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 1. (2552). รายงานผลการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
ของนักเรียน ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2552. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 1. ถ่ายเอกสาร.
- สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์ (2545). หลักและวิธีการสอนอ่านภาษาไทย. พิมพ์ครั้งที่ 7 กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิชย์.
- สมณฑา พรหมบุญ และอรพรรณ พรสีมา. (2540). “การเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม.” วารสารครุศาสตร์ 28-29.
- สุวิทย์ มูลคำ และสุนันทา สุนทรประเสริฐ (2550). การพัฒนาผลงานทางวิชาการสู่การเลื่อนวิทยฐานะ. กรุงเทพฯ
: อีเค บุ๊ค.

ไสว พักขาว. (2542). การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง. กรุงเทพมหานคร : สถาบันราชภัฏ
จันทรเกษม.

อาภรณ์ ใจเที่ยง. (2550). หลักการสอน (ฉบับปรับปรุง). พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.

